

V O R A M A R

C A D E - P E G U E R A

J U N Y 1 9 7 7

primera pàgina

poble confús

Ens trobam a les portes d'unes eleccions, estam donant les primeres passes cap a un procés democràtic. Això vol dir que correm el perill de que aquesta porta ens pegui pels nassos i que aquestes passes ens poden ocasionar qualche torçada de peu, precisament per manca d'experiència. Després de tants d'anys d'anar ajupits dins el carretó d'una dictadura, mentre uns altres decidien cap a on havíem d'anar i a més a més ens cobraven el transport, resulta que gairebé hem perdut el tranc de caminar i sobretot de triar el camí.

Es obvi que la democràcia és un risc i que no s'improvisa, sinó que s'ha d'anar conquerint a poc a poc, a mesura que el poble que la protagonitza vagi obrint els ulls dins la foscor momentània i vagi aprenent a destriar i a pensar i decidir pel seu propi compte. Estam sortint d'un sementer on el poder polític i l'econòmic han estat concentrats en mans d'una minoria que no es resigna a haver d'amollar la brida i les corretjades, amb l'excusa de que és perillós cercar nous camins, sobretot si tomben cap a l'esquerra.

Malgrat tot, no ens ha de fer por allò que decidesqui la majoria. Si aquesta majoria no està preparada intel·lectualment, si no té pes econòmic ni social, si se'n va amb el darrer que li parla, ¿qui en té la culpa? ¿La tenen ells, o més bé els qui fins ara han tengut el privilegi de tallar i cosir a la seva mida, entretenint la massa amb quatre rosegons? L'actual situació de confusionisme i de crisi en tots els sentits, no hem de caure en la temptació fàcil d'atribuir-la als aires d'obertura que s'han infiltrat per les retxilleres polítiques del nostre país, sinó més bé al tancament ofegant d'unes estructures premeditadament antidemocràtiques.

Potser alguns --els qui tenien la pesquera comprada-- diran que abans barquetjàvem dins unes aigües més tranquil·les. Però també potser es tractà d'unes aigües estancades, que ara començam a veure que eren propenses a criar mosquits, perque aquests mosquits han sortit de la clandestinitat i comencen a picar. I davant aquesta plaga, a la llarga, poca cosa hi podran fer els "sprais" capitalistes de l'anomenada "societat de consum" i dels guardians de l'"orde establert". Es tracta d'un procés irreversible, que més prest o més tard havia d'arribar.

Però de fet, ens trobam davant unes eleccions que més bé es poden considerar d'entrenament o de prova. Caldrà que a aquestes, i sobretot a les municipals que vendran després, entrin en joc noves forces, que demostrin amb fets, més que amb promeses i "slogans" de campanya electoral, allò que són capaces de fer pel nostre poble, aquest poble al qual, malgrat la seva manca de preparació, se li ha tornat la veu i el dret a decidir mitjançant el seu vot.

Ara bé: aquest poble "sobirà" sembla que està tan alienat que és incapaç de decidir conscientment el seu propi destí i fins i tot de preocupar-se per conèixer i jutjar les diverses alternatives que se li presenten de cara a l'opció concreta i imminent de les pròximes eleccions. A Peguera, en concret, s'ha organitzat recentment una conferència d'informació imparcial sobre aquest tema, i el poble no ha respost: uns per despreocupació, altres perque "tenien altres feines", altres per por de que es convertís en un míting polític, altres...

Lo cert és que a molts, pel motiu que sigui, els preocupa més conèixer els jugadors i la directiva del "Real Mallorca", posem per cas, que no els representants a les Corts de la "Mallorca real", la que hem de restaurar entre tots sota les banderes de la convivència i de l'autonomia. I això és molt greu.

De la "RELACION DE ACTIVIDADES DE LA ASOCIACION DE VECINOS DE PEGUERA DURANTE EL AÑO 1976", reproducimos en este nº el apartado correspondiente a los "ruegos y preguntas" formulados en el transcurso de las distintas sesiones de la Junta Gestora:

SESION DEL 7 DE ENERO:

- Gayá Salom: -Retirar algas de las playas
-Habilitar bocas contra incendios
-Proteger en la playa de Torá las raíces de los pinos
-Descorchar pineda playa de Torá, el suelo en beneficio pinos.
- Seguí Llufríu: -Limpieza a fondo del bosque de la playa de La Romana.
- Gayá Verger: -Coche abandonado frente al hotel Niza.
- Ferrá Martorell: -Coche abandonado en el "Pla de Peguera".

SESION DEL 21 DE ENERO:

- Lozano Fernández: -Arreglo red alta tensión interferencias TVE.
- Orpí Ferrer: -Cambiar nombre c/ Matas por c/ Dr. Noë
-Colaboración Asociación jornada contra el hambre.
- Gayá Verger: -Campaña propaganda prensa y TV en el extranjero
-Limpieza escombros inmediaciones chalet "La Ladera".
- Gayá Salom: -Plantación árboles calles de la localidad
-Vertido aguas residuales torrente Villamil
-Limpieza espacio público detrás del Hostal Porcel
-Limpieza de la zona de "Na Marió"
-Adquisición bovedillas y arena obras drenaje campo de fútbol.

SESION DEL 3 DE FEBRERO:

- Colomar Schopke: -Limpieza solar enfrente hostel Morlans.
- Lozano Fernández: -Denuncia depósito escombros "Pla de Peguera".
- Gayá Salom: -Escombros solar frente Hotel Bella Colina
-Escombros c/ Eucaliptus confluencia c/ Atalaya
-Quejas ruidos taller reparación automóviles c/ Olivo.
- Orpí Ferrer: -Déficit pupitres es la escuela
-Botellas butano escuela
-Colaboración Campaña contra el Hambre.

SESION DEL 13 DE FEBRERO:

- Orpí Ferrer: -Pintado antiguo "bungalow" de la escuela de Peguera.

SESION DEL 2 DE MARZO:

- Morell García-Ruiz: -Fotografía del Rey en la Sala de Juntas.
- Sans Torrens: -Atasco tubería residuales en c/ Mimosa.
- Gayá Salom: -Invitación Delegado de Zona sesión Junta para tratar asuntos relativos a Peguera.

SESION DEL 16 DE MARZO:

- Peña Saura: -Agua potable Cala Fornells
-Tres calles enlace parte posterior de Peguera
-Tasación aprovechamiento playas
-Lanzamiento bares kiosko playa de Torá.
- Pizá Mas: -Salinización del agua de "La Vall Verd".

SESION DEL 6 DE ABRIL:

- Marí Marí: -Previsión suministro agua potable.
- Pizá Mas: -Salinización y caudal extracción agua de "La Vall Verd".
- Gayá Salom: -Escrito Ayuntamiento de Calviá suministro agua.
- Sans Gayá: -Cobertura torrente "Mar i Pins" último tramo.
- Colomar Schopke: -Limpieza solar D. Miguel Sastre
-Vertido aguas c/ Naranjos.
- Pizá Mas: -Publicidad bando Alcaldía conexiones red alcantarillado.
- Gayá Verger: -Protestar aparcamiento velomares en playa Palmira
-Actuar contra vendedores ambulantes.
- Gayá Salom: -Aguas residuales torrente Villamil
-Limpieza solar detrás del Hostal Porcel
-Ruidos taller reparaciones c/ Olivo
-Basuras Bar Europa.
- Sans Torrens: -Limpieza escuela cargo Asociación
-Falta alcantarillado c/ Mimosa.

SESION DEL 20 DE ABRIL:

- Peña Saura: -Demanda Automoción Balear y Servicios.
- Colomar Schopke: -Venta y elaboración de "Creps" carretera principal.
- Gayá Salom: -Vertedero enfrente Hotel San Valentín
-Tubo Hotel Villamil en playa del mismo nombre
-Desmante muelle Hotel Malgrat.
- Peña Saura: -Muelle Hotel Malgrat.
- Gayá Verger: Mejora servicio compañía autobuses Palma-Andratx.

SESION DEL 4 DE MAYO:

- Gayá Salom: -Recogida moto abandonada.
- Peña Saura: -Visita Sr. Gobernador a Peguera
-Urbanización c/ Rocasol
-Obras cruce carretera Cala Fornells
-Jardines en zona verde playa de Torá
-Moratoria contribuciones especiales asfaltado
-Agua potable Peguera y Cala Fornells
-Muro finca Sr. Calafat
-Arreglos urbanísticos "Pla de Peguera".
- Sans Gayá: -Prolongación tubo que rinde playa Carabela.
- Colomar Schopke: -Habilitación campo de fútbol.
- Sans Torrens: -Estacionamiento de coches esquinas calles
-Suministro de agua de "La Vall Verd".

SESION DEL 1 DE JUNIO:

- Sans Torrens: -Arreglos urbanísticos "Pla de Peguera".
- Jordana Puigpinós: -Pluviales calles Baja y Palmira.
- Sans Gayá: -Vertido aguas residuales playa de Carabela.
- Pizá Mas: -El mismo asunto.

SESION DEL 9 DE JUNIO:

- Seguí Llufríu: -Acotación sobre visita del Sr. Alcalde
-Negociaciones en relación bares playa.
- Sans Gayá: -Cena homenaje.
- Peña Saura: -Mismo asunto.
- Sans Torrens: -Morosos pago recogida de basuras.
- Gayá Salom: -Coche abandonado frente Hotel Bahía
-Tubo procedente del Hotel Villamil en playa del mismo nombre.
- Marí Marí: -Escrito quejas Sr. Alcalde.

SESION DEL 1 DE JULIO:

- Sans Gayá: -Imbornal carretera sector Carabela
-Desagüe tubo residuales playa Carabela.
- Sans Torrens: -Control ruidos y molestias durante la noche.

SESION DEL 3 DE AGOSTO:

- Gerald Coppex: -Reparación compuertas alcantarillado
-Pavimentación acera D. Manuel Rossiñol c/ Playas.
- Rubio Amengual: -Obras campo de fútbol.
- Sans Gayá: -Aparcamiento en pineda playa de Torá.
- Gayá Salom: -Retirada cartel empresa "Tetrac".
- Sans Torrens: -Morosos pago basuras.

SESION DEL 24 DE AGOSTO:

- Seguí Llufríu: -Balances Ribas Cardona.
- Gerald Coppex: -Arreglo tapa alcantarillado
-Vallado pinos playa de Torá
-Buzón correos estanco nº 2.
- Ferrá Martorell: -Buzones Correos.
- Sans Torrens: -Reestructuración Comisión Basuras, Calles y Policía.
- Colomar Schopke: -Cerraduras apropiadas en las papeleras.
- Gayá Salom: -Gitanas y vendedores ambulantes.
- Ferrá Martorell: -Drenaje pluviales c/ Baja.

SESION DEL 21 DE SETIEMBRE:

- Peña Saura: -Visita Sr. Gobernador
-Elección de Concejales
-Viviendas Peguera.
- Jordana Puigpinós: -Yate hundido playa Malgrat
-Instalación de cabinas y duchas en playa de Torá.
- Ferrá Martorell: -Gitanos en la población.
- Gerald Coppex: -Extorno arbitrios alcantarillado 1972-73.
- Lozano Fernández: -Denuncia vertido escombros Urbanización Atalaya.

SESION DEL 19 DE OCTUBRE:

- Sans Torrens: -Propuesta gratificación Sr. Isern.

SESION DEL 2 DE NOVIEMBRE:

- Lozano Fernández: -Mejor distribución puntos de luz calles.
- Jordana Puigpinós: -Solicitud bar playa de Palmira.
- Gayá Salom: -Limpieza algas playas.
- Sans Torrens: -Retribución suplencias chófer camión basuras.

SESION DEL 23 DE NOVIEMBRE:

- Seguí Llufríu: -Concierto Navidad
-Hormigonado acera finca Sr. Calafat.
- Sans Torrens: -Reparación asfáltica calles de Peguera.
- Gerald Coppex: -Turnos en farmacias.
- Sans Gayá: -Pluviales playa de Carabela
-Propuesta de iluminación al 50% de voltaje.
- Orpí Ferrer: -Control venta ambulante
-Cerraduras papeleras.
- Ferrá Martorell: -Desobturación alcantarilla c/ Baja.

SESION DEL 21 DE DICIEMBRE:

- Sans Torrens: -Relación bacheo de emergencia
-Recogida de perros vagabundos.
- Gayá Salom: -Relación arbolado
-Adecantamiento alrededores del hotel San Valentín
-Urbanización de la calle Rocasol.

Cançoner :

Collita

Gloriós Patró Sant Jordi,
vós ja m'heu abandonat:
si sembr xeixa, és any de blat;
si sembr blat, és bon any d'ordi.
(II, p. 149, 9. Santa Margalida)

Jo vaig sembrar l'any coranta
faves a Son Peretó:
no hi vaig coir sa llavor,
i d'aquí em ve, bona amor,
sa meva pobresa tanta.
(II, p. 149, 11. Deià)

Sa civada forastera,
saps quin mal any va tenir!
Quan es rovei li fugí,
la teníem damunt s'era.
(II, p. 150, 15. Esporles)

Un pagès diu que voldria
que un any prim, o dos, vengués
per davallar es jornalers,
i lo seu milloraria.
(II, p. 150, 21. Lluçmajor)

Ordiet, com vares néixer,
mal t'haguesses afevat!
Tu tenies lloc per créixer
i baix baix t'ets aturat.
(II, p. 159, 152. Ariany)

¿Saps què voldria tenir?
Ses sales plenes de blat,
i, en haver-lo acabat,
que se tornassen omplir,
i una bota de vi
i llavò un porc penjat,
i una al.lota en es costat
per porer-me divertir.
(II, p. 159, 155. Sant Joan)

Tant m'és si fan novetat
com si fan coses antigues:
jo seré com ses formigues
de dur blât an es forat.
(II, p. 159, 160. Lluçmajor)

Aiguera, ves a dur foc,
o si no, dóna-mos beure:
tu estàs obligada a creure
es segadors d'aquest lloc.
(II, p. 188, 652. Artà)

Si es dissabte de Sant Pere
hem acabat de segar,
tots plegats hem de menar
a ballar sa nostra aiguera.
(II, p. 188, 667. Porreres)

Si tu vols esser s'aiguera
d'es segadors que hi ha aquí,
hauràs d'arribar a tenir,
de tant d'anar i venir,
sa cameta falaguera.
(II, p. 188, 668. Binissalem)

Si vols esser bona aiguera,
has d'aprendre de siular,
i d'estiu podràs guanyar
bones messes damunt s'era.
(II, p. 189, 670. Campos)

A escarada segaria
si em donaven carn d'anyell,
per jeure una bona pell
i estar a s'ombra tot lo dia.
(II, p. 189, 671. Artà)

Alegre va el segador
quan acaba s'escarada:
ell acaba sa calor
i l'amo pren sa suada.
(II, p. 189, 672. Lluçmajor)

A Son Pou donen truitada
a s'escarader major
i an ets altres gerretó
tret de dins la mar salada.
(II, p. 189, 676. Sineu)

Com prenen una escarada
la prenen dins un celler;
no veuen es sementer:
"de cop l'haurem acabada".
(II, p. 189, 677. Sant Joan)

Digau a s'escarader
que no som ratapinyada:
amb so segar de vetlada
ja tenc una mà espenyada
de pues d'aranyoner.
(II, p. 189, 678. Binissalem)

El qui sega amb escarada
sempre va fort i més fort.
Se pensen enganar l'amo
i ells se duen a la mort.
(II, p. 189, 679. Orient)

En nom de Déu la començ
an aquesta escaradeta:
has de fer comptes, fauceta,
que pegues a bous externs.

(II, p. 190, 687. Binissalem)

Es segar a escarada és agre
perque seguen en sa nit.
A jornal és divertit,
que, en caure es sol, l'amo paga.

(II, p. 190, 691. Sa Pobla)

Ja feim es darrer jornal
que tenim a s'escarada:
hem segat ordi i civada,
mos deuen un dineral.

(II, p. 190, 693. Sant Joan)

Jo me vaig llogar a Maià
per segar una escarada
de blat, xeixa i de civada,
i me fan tair canyar.

(II, p. 190, 695. Sant Joan)

Jo no havia segat mai
escarada com aquesta:
sa madona tan feresta
i l'amo que no riu mai.

(II, p. 190, 696. Sant Joan)

Jo no tornaré segar
a jornal ni a escarada:
l'any qui ve seré casada
i s'homo me mantindrà.

(II, p. 190, 697. Deià)

L'ary coranta vaig segar
devora una jovençana
i de tota sa setmana
no la vaig sentir cantar,
només que sempre va anar
de puput i mala gana.

(II, p. 190, 699. Orient)

-Segadors d'Aubadellet,
quan acabau s'escarada?
-A devers Santmiquelada,
que no fa calor ni fred.

(II, p. 191, 710. Artà)

Si es segar se fos posat
a s'ombra d'una enramada,
jo prendria s'escarada
d'es terme de la Ciutat.

(II, p. 191, 716. Sineu)

Si l'any qui ve som casada
i tenc s'homo menestral,
diré que és un animal
si no em treu de s'escarada.

(II, p. 191, 718. Algaida)

Afanya't a espigolar,
afanya't a aplegar espigues:
cada manada que lligues
pensa que és un tros de pa.

(II, p. 192, 730. Algaida)

Divertit com una vega
espigolar ran de mar,
i en tant en tant mirar
qualque vaixell qui se nega.

(II, p. 192, 738. Binissalem)

Fins a Sant Jaume o Santa Ana
m'agrada s'espigolar;
però, en passar més enllà,
jo ja hi vaig de mala gana.

(II, p. 193, 744. Alaró)

Guerrera, et vui avisar
si hem d'espigolar plegades:
una tendrà ses uiades
i s'altra festejarà.

(II, p. 193, 745. Capdepera)

No vui anar a espigolar
perque hauré d'anar acotat:
m'estim més anar a captar
i em daran es pa pastat.

(II, p. 193, 749. Llucmajor)

Tot s'estiu he espigolat
espigues d'en una en una.
N'he passada una fortuna!
I una altre és senyor d'es blat.

(II, p. 194, 761. Sant Joan)

Voldria que Déu posàs
en el cel una envelada
per tota s'espigolada
de sa meva enamorada,
perque es sol no la tocàs.

(II, p. 194, 763. Artà)

Rapinya, rapinya blat,
posa brins dins sa falcada,
que l'amo no t'ha llogada
per fer ombra en es sembrat.

(II, p. 194, 772. Sant Joan)

Cançoner:

Collita

Por su realismo y profundidad, y por hacer referencia a un hecho acaecido recientemente en nuestra parroquia, nos complace reproducir a continuación un artículo publicado en el suplemento dominical del "DIARIO DE MALLORCA" de día 5 de junio, página 4.

Agradecemos al autor tan elogioso comentario, tanto más meritorio por cuanto procede de una persona ajena a nuestra localidad y experimentada en enjuiciar periodísticamente temas de carácter religioso con un sano y actual espíritu crítico. Nos alegramos especialmente de que una comunidad en formación y tan heterogénea como la nuestra pueda ser campo propicio para nuevas y positivas experiencias.

PRIMERAS COMUNIONES COMO PRETEXTO

Acabó Mayo y, con él, la temporada de las primeras comuniones. Finalizaron, pues, las competencias sordas entre vecinos, los vestiditos pintorescos y las ocasiones para demostrar lo rico que es uno, el buen gusto que tiene y las amistades con que cuenta.

No, no es que esas palabras valgan para todas las primeras comuniones. Sería una generalización imperdonable. Pero, con más frecuencia de lo deseable, mantienen su vigor.

¿Pruebas? Los anuncios leídos en diarios y revistas acerca de vestidos, locales y fotografías. ¿Más pruebas? Los carteles colocados en un considerable número de locales que rezan: "bodas, bautizos, comuniones". Y no se refieren a los sacramentos --palabra-- sino a los menús y a los refrescos que vienen a continuación.

VESTIDITOS DE MAL GUSTO

Bien mirado uno no sabe si sonreír, indignarse, escandalizarse o tomárselo a guasa. Quizá todas las reacciones estén justificadas y hasta haya que añadirle una buena dosis de pena.

Lo cierto es que, por aquello de la asociación de ideas, las primeras comuniones quedan inevitablemente ligadas a las mesas repletas de los restaurantes. O a los vestiditos cursi --disfraces de gusto dudoso--, flor de una jornada.

No hay, pues, motivo para extrañarse cuando los niños y los menos niños imaginan camareros impecables y zapatos relucientes al oír hablar de primera comunión. Por algo es muy real la respuesta de aquel chiquillo que, al preguntársele dónde había hecho la primera comunión, respondió: en el Hotel X.

Para que las cosas sean como son influyen varios elementos. Los negociantes, siempre olfateando posibles madrigueras de billetes verdes. Los ingenuos papás que piensan hacer un gran favor a sus hijitos obligándoles a representar el papel de vedette. El prestigio, la envidia, la competencia que --sin duda-- se llevan la parte del león.

También hay que contar con la sorprendente capacidad de digestión que tiene nuestra sociedad. Capacidad increíble. He aquí unos botones para muestra. Si los hippyes protestan contra el consumismo y el ritmo alienante de nuestra época, pues esa misma sociedad al final lo asimila todo y lo usa para sus propios intereses. Donde el elemento hippye se convierte en motivo para vender mejor los vestidos floreados y los discos con músicas del género.

Otro tanto pasa, por ejemplo, con la meditación trascendental. Surge como alternativa para una vivencia más personal y crítica para acabar siendo asinatura de clase a tanto la hora.

Sucede también en el terreno de la fe. ¿El pecado? Buen título para una película. ¿Jesús que dice "sígueme"? Buen slogan para unos vaqueros. ¿El diablo? Tema estupendo para la novelística. Y así. Las primeras comuniones no iban a ser una excepción.

LO QUE CUENTA

Cuando el bosque nos ha hecho perder de vista el primer porqué, es el momento de formularlo de nuevo. ¿Para qué celebrar el bautismo, la comunión, el matrimonio, cuando no se tiene la más mínima intención de secundar sus exigencias? ¿Por qué prestarse a unas ceremonias en las que no se cree? Tal vez para aumentar el número de los cristianos incrédulos y amoraes...

Es triste, pero muy real. Con frecuencia en las primeras comuniones y otros sacramentos no cuenta la Eucaristía, cuyo significado está en las antípodas de lo que allí se pretende. No cuenta el niño, reducido a ocasión para montar el tinglado. Cuenta, sí, la envidia y la ambición por una parte; el negocio y la desfachatez por la otra.

En fin, no todo van a ser sombras. En nuestra Diócesis se acaba de hacer una experiencia digna de todo elogio, y que ojalá encontrara seguidores. Podría ser el inicio de otro estilo: más acorde con lo que debe ser la fiesta de la primera comunión.

El escenario del hecho fue Peguera. Los padres de los respectivos comulgantes acordaron celebrar la fiesta conjuntamente. Desde la preparación religiosa hasta el fotógrafo, el refresco y los invitados, todo era común. Se evitaron gastos e inútiles quebraderos de cabeza. Se eludió la sorda competencia que suele darse en tales ocasiones. Y, lo más importante, se creó comunidad en torno a la Eucaristía.

De todos modos está pendiente una gigantesca tarea de clarificación. Parte de la cual podría consistir en una larga fe de erratas que desenmascarara cierto vocabulario decidido a introducirse subrepticamente en la Iglesia.

Para empezar propondría que donde diga prestigio, léase recta intención. Donde diga tener, léase ser. Donde diga cuánto, léase porqué. Donde diga nivel de vida, léase nivel de persona. Y así sucesivamente.

Manuel Soler Palá

Igualmente reproducimos la reseña enviada para su publicación en "FULL DOMINICAL", que se distribuye semanalmente en la mayoría de parroquias de Mallorca, incluida la nuestra:

PRIMERAS COMUNIONES: NUEVA EXPERIENCIA EN PEGUERA

El domingo 22 de mayo, en la localidad turística de Peguera, recibieron su primera Comunión trece niños, pertenecientes a otras tantas familias trabajadoras. Hay que destacar que en esta ocasión, por iniciativa y acuerdo de los padres, la fiesta resultó realmente comunitaria. Después de la celebración de la Eucaristía, participada activamente por todos los niños, se ofreció a los familiares e invitados un sencillo aperitivo en el patio de la Parroquia, preparado por los mismos padres. Resultó un acto extraordinariamente simpático y de auténtica convivencia entre las distintas familias, y en él se dio especial relieve a los juegos y participación de los niños, principales protagonistas de la fiesta, más que al lucimiento de los mayores.

Todo ello fue posible gracias a un mínimo desembolso y a un ilusionado esfuerzo personal, que ojalá sirva de ejemplo para años sucesivos y para otras comunidades.

Igualmente se formalizaron en común otros detalles: un solo fotógrafo para todos, los recordatorios con la lista completa de los nuevos comulgantes, el adorno del templo, etc. Y lo más importante es que los padres, en sus reuniones previas, manifestaron su deseo de seguir reuniéndose para profundizar en la fe, en la problemática familiar y en la convivencia cristiana.

"TEST" AMB EL SECRETARI DE L'AHSPPO

Al número d'abril passat, "VORA MAR" va realitzar una entrevista amb treballadors d'hoteleria, i es va comprometre a publicar-ne una altra amb representants dels empresaris. Un compromís és un compromís!

Es pretenia una entrevista més o manco extensa (amb les mateixes qüestions que l'anterior), però degut a una sèrie de circumstàncies externes al que escriu, l'entrevista s'ha reduït a un diminit "test".

Les preguntes han estat contestades per D. Sebastià Jordana Puigpinós, secretari de l'AHSPPO i de la Federació d'Hotelers. Es advocat i propietari de l'Hostal "Rosicler".

-- ¿Què és l'Associació Hotelera i de Serveis de Ponent (AHSPPO)?

-- Una associació professional.

-- ¿A qui agrupa?

-- Als hotelers de Peguera que lliurement desitgin integrar-s'hi.

-- ¿Quin és el seu funcionament?

-- El normal d'una entitat d'aquest tipus.

-- ¿Breu explicació dels seus objectius?

-- Defensa dels interessos comuns, siguin quins siguin.

-- ¿Es una patronal?

-- Es més que una patronal.

-- L'AHSPPO està inclosa dins la Federació d'Hoteleria. ¿Què és aquesta, i què es pretén?

-- La Federació pretén a nivell d'Illa el mateix que l'AHSPPO a nivell local.

-- ¿Quin futur veu a L'AHSPPO i a la Federació?

-- El seu futur és el propi futur de la indústria del turisme; jo diria que és de pronòstic reservat, i que valgui l'expressió.

-- ¿Com entén l'AHSPPO les associacions de treballadors? ¿Hi posa traves?

-- Les entén com una cosa normal que fa molts anys que està inventada i funcionant pel món. Pretendre posar-hi traves és una forma com qualsevol altra de perdre el temps.

-- ¿A què creu que és deguda l'anomenada "crisis" del turisme? ¿Solucions?

-- La crisi del turisme és deguda, segons el meu criteri, a la crisi econòmica internacional produïda per l'augment del cost de l'energia i conseqüent incidència respecte a les possibilitats arreu les nacions que produeixen major quantitat de viatgers. Això en termes genèrics. Concretant el problema a Mallorca, excessiu oferiment de llits cosa que envileix els preus de renda.

Solucions poden ésser l'amortització de places mitjançant indemnitzacions a les que la gent pugui acollir-s'hi lliurement. Aquesta mesura deuria ésser completada amb forts condicionaments per obrir-ne d'altres. L'esmentada compensació econòmica la refereixo tant a les places hoteleres pròpiament dites com a les places cobertes per treballadors.

-- Moltes gràcies.

J. N.

" T O N I "

Hace muchos años, había en Peguera un perro sin amo. Era blanco cino, mediano, de ojos grandes y tristonos y temeroso de niños y de perros. Era un pobre perro famélico que se apartaba de todos los demás.

Un día, víspera de San Antón, de un frío enero, unos cuantos niños pensaron en llevar a bendecir sus animalitos a la pequeña iglesia de este lugar. Cada niño limpió lo mejor que supo a su perro, gato, conejo, cabrita, palomo o gallinita y se prepararon para ir a bendecirlos. Había entonces en Peguera una niña muy decidida y de buen corazón que pensó: ¿Por qué el pobre vagabundo no ha de recibir la bendición del señor cura? Lo comentó con sus amiguitas y acariciaron al perro triste, lo limpiaron, compraron galletas y caramelos con los ahorros que tenían en su hucha y adornaron al perro sin amo con todas aquellas golosinas, poniéndole collares al cuello y como una mantita de galletas por el lomo. Qué contento estaba el animalito! Antes, las niñas le habían dado de comer.

Hubo en la iglesia un gran alboroto: gatos que se escapaban, cabritas que balaban, gallinas que cloqueaban, algún perro que ladraba y muchos niños que sostenían a sus animales más traviesos. Pero lo mejor fue ver aparecer aquel animalito tan bien y suculentamente adornado. Muchos de los perros se le echaron encima a arrebatarse las galletas. Hubo gritos y forcejeos, pero al fin la niña decidida y de buen corazón cogió en brazos a su protegido y lo salvó de los envidiosos.

Cuando el cura dio la bendición general, las amiguitas del can le dijeron: "Ahora te llamarás Toni y nosotras te adoptamos". Y así fue: "Toni" perdió el miedo, perdió el pelaje miserable que tenía y le salió pelo brillante y nuevo, y hasta se le rizó una bonita cola.

Y esto no es cuento, es verdad, y muchas de aquellas niñas protectoras de "Toni" creo que lo recordarán con emoción.

MUERTE DE UN BRAVO

Era un perro pastor negro, muy bueno para conducir y guardar el gran rebaño de ovejas que le estaba encomendado, muy fiel al pastor, pero terrible para los demás. En el predio lo tenían atado con una cadena a un pino, y ay del que se le acercara!

Cuando el pastor bajaba a Peguera con el perro, aunque lo lleva se atado la gente le rehuía. Un día, como solía hacer a menudo, bajaron al bar el pastor y el perro. En aquel bar, la "madona" iba a guisar un buen trozo de carne en una olla que acababa de poner al fuego. Junto a la lumbre había unas balanzas de hierro con las cuales acababa de pesar patatas y otros vegetales. Al olor de la carne el perro se soltó de su amo, y arrastrando la cadena que le sujetaba metió con furia la cabeza dentro de la olla, la cual se le quedó clavada como sombrero que le tapaba los ojos y, asustado, echó a correr; se enredó con las balanzas y con su cadena y, con gran estruendo por los ruidos metálicos, echó a correr por la playa sin saber a dónde iba.

Los hombres corrieron tras él para ver de liberarlo, pero cada vez más loco, más furioso, seguía corriendo, y al entrar de nuevo en la carretera y golpear con más ruido los platillos de las balanzas y las cadenas sobre el asfalto, todavía corrió más rápido y no pudieron dar con él los que pretendían salvarlo.

Días más tarde se encontró, atado a un pino por los mismos enredos que arrastraba, y muerto, al pobre "Bravo" que tantos sustos nos había dado.

M. S. S.

pequeñas historias

Fa algun temps els dermatòlegs danesos observaren un tipus poc freqüent d'acné (1) en els seus pacients que havien passat les vacances a la nostra illa, anomenant-lo, una vegada estudiat, "l'acné de Mallorca".

Aquesta erupció acneiforme és corrent en els afeccionats al bronzejat de les platges. Està caracteritzada per petites pàpulo-pústules acuminades de tamany uniforme que es presenten a les zones exposades a la irradiació solar, sobretot a la cara i a l'esquena, amb uniformitat i freqüència en les petites lesions.

Evidentment, el sol produeix canvis fol·liculars consistents en hiperqueratosis i formació de quistes de queratina. Aquestes lesions són resistents a les medicacions tòpiques o sistèmiques contra l'acné.

L'únic remei efectiu és l'aplicació de locions amb un alt contingut d'alcohol, encara que solen desaparèixer espontàniament sense cap tractament.

L'acné d'Eivissa o acné dels "hippies" sol aparèixer en el front d'aquelles persones que hi duen cintes estretes. Es el mateix que presenten els deportistes que usen cascos o elements de protecció molt estrets contra la pell. Els violinistes també presenten lesions acneiformes d'aquest tipus a la zona en què el violí presiona contra la barbeta. La simple irritació de la superfície cutània per pressió provoca l'aclusió del fol·licul i el creixement bacterià, amb el qual es permet la formació d'una pústula. (2)

ARXIVER

- (1) ACNE: "Afecció de l'aparell pilosebaci --motivada per una infecció dels barbs o per una inflamació de les glàndules sebàcies-- que produeix lesions sobreelevades i pustuloses" (G.E.C., t. I, p.119)
- (2) Vegi's: FRANK, Samuel: "Variedades poco frecuentes del acné". "Consulta" 25, nov. 1976. Madrid. pp. 30-31.

ELS "HOBBYS" DE LA GENT D'ORDRE

Pels carrers de la Ciutat dels Gratacels han amollat el pres, un home que corre i el cacen; és l'esport de la bona gent. Johnson (o pot ser Pérez) sap el joc i l'accepta: no li agrada podrir-se entre tres parets i quatre barrots, prefereix els pocs moments de llibertat abans de la mort violenta. El córrer és l'estat pre-mortal. "No pots entrar dins cap casa; no et pots llevar el vestit a retxes negres i blanques; has de córrer", és tot lo que coneix del joc, i encara li sobra. Ja sonen els corns, la caça comença: els cans corren amb els escopeters darrere. Les regles del joc són determinants: les escopetes han de ser de perdigons, per a major intervenció de tothom; no val disparar al cap ni al cor, el joc ha de durar; hi ha casetes de tir a quasi tots els edificis... Cada setmana és un esser distint que es belluga pels carrers. Mai n'ha escapat cap.

El tenen localitzat entre els carrers 313 i 297, els altaveus l'anuncien, ja duu cinc perdigons a una cama. La sang li comença a vessar i duu la roba soïada, els cans el tenen enfront. Uns li criden: "Ànim!"; altres: "Corre!"; però tots desapareixen, un rera l'altre, a un cos immobilitzat de dolor que lentament s'ha quedat rígid i inexpresiu:

"L'autòpsia oficial comunica que al darrer home-conill li han descobert:

5.343 perdigons al tronc
1.237 a les extremitats superiors
2.190 a les inferiors.

Al cap i al cor no s'ha trobat cap perdigó.

Conclusió: Des del punt de vista sanitari i oficial, el joc podrà continuar; no s'ha transgredit cap regla de l'esport".

J. N.

Caminos vecinales

- Por muchas vueltas que le demos, el hombre sólo tiene dos manos: derecha e izquierda. Los que dicen trabajar con la del "centro", por tanto, es señal de que no dan ni golpe.

- A pesar de la crisis, parece que hay una invasión de oficinas bancarias en Peguera. Será para echar una mano a los que están "sin banca".

- En los conventos ingleses, al lavabo se le llama "Pater Closed".

- El anterior Jefe del Estado y Sra., cada vez que iban al teatro tenían "pa(l)co franco".

- He decidido votar al partido que propugne el mantener limpias las paredes. Pero veo que al final tendré que abstenerme.

- Yo soy muy evangélico: siempre suelo presentar la otra mejilla. Cuando discuto por teléfono, claro.

- Sin intención de restarle méritos al Fomento del Turismo, por lo visto el "Musical Mallorca" ya se celebraba en tiempo de los moros; sólo que entonces se llamaba "Medina Mazurca".

- No se puede negar que vamos hacia el Socialismo a pasos agigantados. Aparte de los socialistas, muchos otros partidos han presentado una "sucia-lista" de candidatos.

- Según los libros de historia, Aníbal atravesó los Alpes con un regimiento de "elefantería".

- De cara a nuestros hoteleros, huelga definir la palabra "huelga".

- Y para los andaluces, la palabra "huelga" suena a "juerga".

- Según los cálculos, las elecciones van a costar a nuestro país, en plena crisis económica, unos cinco mil cuatrocientos millones de pesetas. Ante este despilfarro, ya que como buen patriota sigo los consejos de la "tele", he decidido "ahorrar energía":

-

-

-

-

Calvià

i la comarca de Ponent

CRONICÓ MEDIEVAL (ss. XIII-XV)

1405

13 abril.- Capbrevació dels béns eclesiàstics feta per tots els rectors de l'illa, segons manament fet pel rei En Joan l'any 1395. El de Calvià declarà: "*Jo Joan Marcer rector de la parrochial esgleya de Calvià, denunciï sens perjudis i etc. que En Bartomeu Cuch predecessor meu a XVIII Novembre any MCCCXCV que's féu la avinensa del Senyor Rey En Joan de bona memòria ab lo dit clero, havia e poseya e yo ara he et posseesch per rahó de la dita Esgleya, los béns següents: so és: un alberch ab un pati e un tros de terra contiguo al dit alberch en mitx del qual tros de terra són estats consignats C anys són passats al rector de la dita Esgleya per habitassió e ús de aquell. E affronta d'una part en lo rafal de Guillem Gotmar e d'altre part en l'alberch que era d'en Comalonga e d'altre en lo rafal que era de dona Angelina muller que fo d'en Gabriel Marcer quondam. Quibus denuntiatis etc.*" (No se citen altres béns ni censos ni beneficis eclesiàstics).

(AHM, "Capbreu d'En Manresa") (1)

1411

22 agost.- El governador comunica a Jaume Matos (serà Matons o Matos?), batle de Calvià, les queixes presentades per la dona Antònia, viuda de Pere Tomàs de Sineu, dient que fa més d'un any que està fent servicis a l'alqueria de l'honrat Pau de Sant Martí, cavaller, el qual senyor li ha fet emparar algunes robes, "*la qual empara lo dit cavaller diu que ha feta per ço com la dita Anthònia no vol més star en la dita alqueria ne en servitut d'aquell, tement lo perill de moros e que no sia cativada e que sots color de la dita empara la dita Anthònia contra son voler haze star en la dita alqueria e servitut del dit mossèn Pau, segons que diu...*"

(LC 90, f. 307)

1412

26 gener.- El procurador de la dona Marió, viuda de Vicens Poses, calafat, té una alqueria en el terme de Calvià, i diu que Vicens Pals, prevere, que també hi té un rafal veïnat a la seva alqueria, ha arrancat o fet córrer una fita que feia partió.

(LC 92, f. 17)

(1) Capbreu: Inventari o apuntament d'un reconeixement de drets, especialment emfiteutics, per evitar prescripcions (castellà "cabreo")

1 4 1 3

22 novembre.- Nicolau Guerau, ciutadà, que té terres a Calvià, es queixa de les tales i danys que li fan els particulars amb el bestiar.
(LC 92, f. 418)

1 4 2 5

27 gener.- Mn. Ramon Sa Fortesa, cavaller, deu 8 lliures a Antoni Joan, bracer, pel temps que ha estat de majoral a les seves terres de Calvià.

(LC 104, f. 22 v.)

1 4 2 8

8 maig.- Del governador a tots els batles, notificant que els jurats del Regne han fet un tall general "*per pagar los dampnificats dels dans per aquells reebuts per llurs sclaus justiciats e morts per vigor de les ordinacions olim fetes per restricció e correcció dels ca tius fugitius... e en la dita taxació sien stats tatrats los davall anomenats de vostra parròquia habitants... la qual novella taxació és feta a dotze sous per cascun sclau*".

Calvià: Jaume Ordines, 1 captiu... 12 sous;

Nicolau Garau, 1 captiu... 12 sous.

(LC 103, f. 218)

Andratx: Bonamat Mercer, 1 esclau;
Berenguer Serralta, 1 esclau;
Joan Ensenyat, 2 esclaus;
Pere Ferriol, 1 esclau;
P. de Vic, 1 esclau;
Guillem Ensenyat, 2 esclaus;
Guillem Flexes, 1 esclau;
Bernat de la Font, 1 esclau.

Puigpunyent: Joan Nadal, 1 captiu;
Jaume Batle, 1 captiu.

Esporles: Joan Nicolau, 1 captiu;

A la vall de Bunyolí: Pere Ribes 1 captiu;

Pere Mosqueroles, 2 captius;

A la vall de Banyalbufar: de pagesos, 9 captius;

Guillem Vic, 2 captius;

Pere Joan, 3 captius;

P. d'Agramunt, 1 captiu;

Pere Moragues, 2 captius.

Etc. etc.

(LC 103, fs. 208-223)

1 4 3 0

5 desembre.- Pere Palmer, tutor del fill de Ramon Ferratjans, difunt, vol partir el bestiar que dit difunt tenia en companyia de l'honorat Joan Vivot a l'alqueria Galatzó. El batle de Calvià prendrà manifest de tot el bestiar de llana que dit Ferratjans tenia amb dit Vivot "*e sabut lo nombre de aquell, comanats aquell an Guillem Frexas, lo qual se diu que és pastor e guardià de aquell...*" a fi que quan vengui el dia de la partió pugui respondre, etc.

(LC 114, f. 215 v.)

 1 4 3 1

18 maig.- Davant el jutge del Pariatge es mena una qüestió entre Joan Cuc, bracer, d'una part, i Lluís Cunill, ferrer, i Pere Cequier, de l'altra, per raó de l'heretat de Joan Palmer, difunt. Dits Cunill i Cequier, mentrestant, volen tondre la llana de les ovelles, anyells i moltons que són en dita heretat "*e aquella envers ells apropiar-se!*" (LC 117, f. 108 v.)

 1 4 3 2

13 octubre.- Joan Cuc, bracer, necessita unes escriptures que es tan en poder, encara, de Bartomeu Ferrer i el seu fill Gabriel Ferrer, que foren batles de Calvià. El governador mana a l'actual batle que faci entregar còpia de dites escriptures al suplicant. "*E si en la dita parròquia alguna persona esperta en escriure no haurà, les dites escriptures, de les quals lo dit suplicant traslat volrà, a nós per feel portador e segellades ab vostre segell tremetats a fi que lo dit suplicant hage sa justícia e no digue que per fretura de les dites escriptures son dret sia parit!*"

(LC 118, f. 169)

Delme d'Andratx, Calvià i Puigpunyent, la part solament del Capítol de Canonges:

1434: Sobre el bestiar, 11 lliures; sobre els blats (blat, ordi i civada), 23 lliures; vi, 9 lliures; oli, 66 lliures.

1435: bestiar, 9 lliures; blats, 26 lliures; vi, 8 lliures; oli, 20 lliures.

1436: bestiar, 10 lliures; blats, 40 lliures; vi, 7 lliures i 10 sous; oli, 40 lliures.

1437: bestiar, 8 lliures i 10 sous; blats, 32 lliures; vi, 10 lliures; oli, 66 lliures.

1438: bestiar, 6 lliures; blats, 12 lliures; vi, 10 lliures; oli 7 lliures.

1439: bestiar, 10 lliures 10 sous; blats, 20 lliures; vi, 10 lliures; oli --.

1440: bestiar, 14 lliures 10 sous; blats, 23 lliures; vi, 10 lliures; oli, 73 lliures.

1442: bestiar, 8 lliures; blats, 34 lliures; vi, 7 lliures 10 sous; oli, 50 lliures.

(Arxiu Capitular, Sala III Armari 27 Taula II nº 1:
"Vendes de delmes")

 1 4 3 6

25 maig.- Se notifica als jurats i habitants d'Andratx que, segons forma del Pariatge que és entre el rei i el bisbe de Barcelona, en les parròquies d'Andratx, Calvià, Puigpunyent i Marratxí l'elecció del batle pertany l'any present al bisbe.

Per això és nomenat batle d'Andratx Guillem Roig, per un any, que començarà la prop vinent festa de Cinquagesma.

Semblant lletra, per Jaume Tomàs, elegit batle de Puigpunyent so ta les mateixes condicions.

(LC 122, f. 114 v.)

1 4 3 8

14 agost.- A instància del procurador de micer Joan de Copons, el governador mana als batles d'Andratx, Puigpunyent, Calvià i Marratxí que tots els habitants dels seus batllis que deguin diners, oli, blat o ordi, així per delmes i primícies com per qualsevol altra raó, que ho tenguin per emparat.

(LC 127, f. 147)

-- Dies més tard, a instància de Gabriel Alemany, procurador del bisbe, foren revocades les empires.

(LC 127, f. 187)

1 4 4 2

12 març.- "Com ques fes qüestió e contrast denant los honorables en Francesc Roig e Galceran Thomàs ciutadans de Mallorca jutges elets e deputats per los honorables jurats de la Universitat e Regna de Mallorca segons és de costum e per virtut de la potestat a ells en los capítols del offici dels picapedres donada en diffinir e datermenar las qüestions qui són entre los dits picapedres e altres per rahó de las padreras segons de la lur potestat se mostra en libra extraordinari de la stemanía de la casa de la juraria sots (... ..) fos suscitada entre los picapedres padreras havents en lo loch de Reffalbeyt (2) sobra certs talls de pedres scombres e altres coses volents donar fi a las dites qüestions e debats de manament dels dits honorables jurats del present Regna ensemps ab los honrats mestra Guillem Sagrera e Jacme Mates picapedres e sobreposats del dit offici de picapedres anaren en los lochs de las dites padreras de les quals és debat qüestió e controversia entre los dits picapedres vistes les dites padreras e las coses de que entre los dits picapedres és debat e qüestió e hoïdes a ple las rahons de quascuna de las parts qüestió havents en tot so que dir e allegar han vulgut haut sobre las dites coses acord consell e madura delliberació ab los dits mestra Guillem Sagrera e Jacme Mates sobreposats del dit offici tots en una cose concordants provahiren e declararen sobre las dites coses per la forma e manera sagüent:

Primerament provahevan e declaren que las places de la illa de deu galgades de lonch e set d'ampla haian acomensar de scombrar d'así a Pascho primer vinent sots pena de vint sous e aquellas haian haver scombrades a tots ops a coneguda dels sobreposats d'así a sant Miquel primer vinent sots pena de sexanta sous so és la plaça den Jacme Fàbraques. Item après la plassa den Guillem Vilasclar. Item après la plassa den Johan Miquel la qual haia scombrar de present que en Barthomeu Pons haia asolat ab lo terma dessus dit.

Item tornant en lo front de la mar en Johan Crex haia scombrar e asolar en la manera dessus dita e sots las penas dessus dites.

Item mestra Huguet haia ascombrar e asolar en la manera dessus dita.

Item N'Anthoni Parts haia asolar e scombrar en la manera dessus dita.

Item en Pere Cuberta haia scombrar e asolar en la manera dessus dita.

Item provaexan e declaren que nangun no puxa haver plassa en los talls damunt sobra la plassa del pahiment al costat de la plassa den Mates però si als cuns havien master pedra de malla prima per fer alscu

(2) Durant els segles XIV i XV les pedreres de Rafalbetx, del terme de Calvià, duïen una vida molt activa. Record haver vist fa anys, als nombrosos llibres de "Dades" de la Procuració Reial, moltes despeses pagades a picapedrers que feren adobs o reparacions al castell de l'Almudaina, Bellver, etc. En reproduïrem qualcuna.

nes obres primes que primerament haian a demanar licència als sobraposats e que en altra manera noy puxan tellar sots pena de vint sous però que noy sia tenguda la plassa den Mates.

Item provaexan e declaren que lo dit Mates matex no puxa tallar en la sua plassa fins que les places devall sien assolades si donchs no havia master pera de mala prima ab licència dels sobreposats e no en altra manera sots la pena dessus dita.

Item provaexan que la plassa la qual en Miquel Jordi menor de dies se ha presa sobre aquella que ja tenia que d'aquí avant ell ne al tra per ell no puxa en aquella tellar sots pena de sexanta sous però que si volrà tornar tallar en aquella que ja tenia que ho puxa fer e que aquella haia asolar dins hun any.

Item provaexan e declaren que si alscuns volran places que aquelles puxan haver a coneguda dels sobreposats relexades les dessus dites.

Item provahiren e ordonaren que en Lorens Vilasclar e en Buffi haian scurar e natejar lo canal que han rablert sobre e denant la plassa del pahiment de continent sots pena de vint sous.

Item declaren que en Guillem Vilasclar haia a traura la pera rebla e terra la qual ha lensade en la plassa del pahiment d'assí a uyt jorns primer vinents sots pena de vint sous.

Item provahexan que N'Anthoni Costa en Pere Monserrat haian scurar e natejar lo canal e plassa den Miquel Jordi dins vuyt jorns sots pena de vint sous.

Item provaexan e declaren que en Johan Sunyer en Pere Noguera haian a levar lo claper e terra la qual es lensade sobre lo tall de la plassa den Bernat Torrella so és en Sunyer les tres parts del dit partret e en Noguera las dues dins quinza dies sots pena de cent sous e si la hun era absent que l'altre la haia scombrar e que haia ragrés sobre la plassa del absent e que d'aquí avant noy puxa res lensar sots pena de vint sous.

Item provaexan e declaren que en las padreras de port alt so és primerament en la cova qui és cayguda que cascun puxa tallar pedra satisffent al altre sos trebals de aquell qui fets ni haurà e que aquells tals haian a lensar la terra e scombres en loch que no fassa perjudici a nagú sots pena de vint sous.

Item que en Noguera haia scurar tot so e quant ha rablert en las padreras de port alt spacilament la plassa de la Verge Maria de la Seu a coneguda dels sobreposats sots pena de sexanta sous e que assò haia affer dins e per spay de dos mesos e aquella haia a comensar dins vuyt jorns après de la present publicada comansadors.

Item declaren que attès que en Mates ha renunciats tots los trebals e drets que ha en la cove que tothom qui hi vulla tellar que hi puxa tellar.

Publicada fou la dita declaració, provisió e ordinació presents los dits honrats jutges e sobreposats e presents los picapedres o la més part de aquells e presents per testimonis Garau Ponterró capdeguayte e Pere Grayana cauciner e molts d'altres, so és dicmenga en la sglaya de Madò Sancta Maria del Carma a XI de Marts any M CCCC XXXXII hora de vespres del dit dia".

(AHM "Extraordinaris Universitat" 1441-42 EU 7 fs. 83-85)

2 juny.- Del governador al batle de Calvià, sobre el contrast que és entre Antoni Cirera i la seva germana Pereta d'una part, i l'honrat Nicolau Vivot de l'altra part, com hereu de l'honrat Joan Vivot, cavailler, difunt, sobre les 66 lliures, 2 sous i 6 diners que fan cada any de cens sobre la possessió anomenada Galatzó. Mentres dura la causa, el batle de Calvià farà inventariar totes les ovelles, bous i altre bestiar de la possessió. Era jutge del Pariatge missèr Joan Berard.

(LC 135, f. 117)

Ramon Rosselló Vaquer

" V O R A M A R " : Bolletí informatiu del Club Artístic -
Deportiu (CADE) de Peguera (Mallorca)

Nº 44. Maig 1977.

Director: Pere Orpí Ferrer.

Depòsit Legal: P. M. 450 - 1974.

Edició realitzada a l'Associació de Veïns de Peguera.

I N D E X :

	Pàg.
Primera pàgina	1
Asociación de Vecinos	2
Cançoner: collita	5
Primeras Comuniones como pretexto	7
Primeras Comuniones: nueva experiencia en Peguera.	8
"Test" amb el Secretari de l'AHSPD	9
Pequeñas historias	10
L'acné de Mallorca i l'acné d'Eivissa	11
Camino vecinal	12
Calvià i la comarca de Ponent (Cronicó Medieval)	13
Índexs	18

COL·LABOREN EN AQUEST NOMBRE:

Jaume Bover	Pere Orpí
Sebastià Jordana P.	Ramon Rosselló
Josep Lavilla	Maria Salvador
Josep Noguerol	Manuel Soler

PROTECTORS DE "VORA MAR":

HOTEL VILLAMIL	JOAN SALOM SIMO
MINI-GOLF PEGUERA	JOAN ESTEVA MIR
FAMILIA JORDANA	ANTONI JUAN PUJOL
HOTEL CALA FORNELLS	HOTEL BELLA COLINA
HOSTAL FLOR LOS ALMENDROS	BARTOMEU GAYA
PANADERIA COLOMAR	APARTAMENTS ARIANY
CAIXA D'ESTALVIS	ESTANC Nº 1
HOTEL DON MIGUEL - ROYAL	BANC DE CREDIT BALEAR
CAFETERIA FRANCISCO	HOTEL VILLA REAL (Camp de Mar)
HOSTAL PORCEL	PERLAS MAJORICA (Peguera)
HOTEL MAR I PINS	NICOLAU MORELL COTONER
SUPERMERCADO OASIS	HOTEL PLATERO
ULTRAMARINOS LOBA	MELCION BOSCH HOMAR
SEBASTIA TORRENS ESTEVE	

Domicili Social del CADE: Carretera d'Andratx s/n PEGUERA (Mallorca)

NOTA: Els articles apareguts en aquest nombre, expressen únicament l'opinió dels seus autors.

PORTADA: Original d'En Josep Lavilla.